

II. 3.

Eva se má k odchodu, Adam na ni zavolá

Eva odchází ke schůdkům vlevo, na oslovení se zastaví a natočí hlavu doleva.

Adam (stále zaskládán): „Evo... *Jde dopředu do pravé části pódia.* Možná byste nebyla proti... *Červená se.* rozumíte... někdy... *Sbírá odvahu, jako by chtěl říct něco velkého:* někam...“

Eva (~~vračí se~~ *natočí se k němu, tedy je bokem k divákům*): „Ano, Adame?“

Adam (rozpačitě – *neuvěřitelně se stydí, proto ještě o kousek poodejde od Evy a natočí se trochu za svou levou rukou.*): „Rozumíte přece. *Aby překonal stud, následující větu začne velmi rozhodně a rychle, ovšem zasekne se.* Že bychom mohli spolu někdy někam...“

Eva (nechápe *udělá tři kručky jeho směrem, přendá složku do druhé ruky*): „Nerozumím Adame. Co bychom mohli někam?“

Adam: *Divá se na stěnu a na strop, jako by o nic nešlo.* „No... jakože... že bychom někam zašli, rozumíte. Jako spolu.“

Eva: *Pochopí. Po svém, po jejich.* „Ale samozřejmě, další konzultace proběhne podle plánu v...“ *opět nahlíží do složek*

Adam (honem *otáčí se pomalu a nesměle k ní*): „Já myslel, víte, že bychom se mohli bavit i o něčem jiném...“ *Snaží se mrknout, ale ty těžké knihy z toho udělají leda škleb.*

Eva (vystrašeně *překříží ruce se složkou před tělem*): „Co byste chtěl konzultovat?“

Adam: *čepýří se. Jako by flirtoval.* „Tak... různě. Jak se máte *pauza* a tak.“

Eva (nechápe *dva kručky dozadu*): „Co jak mám?“

Adam: *Jde pomalu k ní.* „Rozumějte, žádná specifická témata. Prostě diskuze... tak nějak... bez tématu.“ *Přijde až na dosah její ruky.*

Eva se opět pohorší, nadechne, napřáhne pravou, chce Adama uhodit, ten si kryje tvář knihami. Eva se nakonec vzdá.

Eva (chladně): „Později přijdu zkontrolovat váš postup.“ *Odchází po schůdcích do zákulisí.*

5:09

Dramatický děj – první Adamův pokus o sblížení s Evou. Eva podle textu vůbec netuší, o co se jedná.

Dramaticky velmi vděčná část.